

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

10 квітня 2017 року

№ 826/15865/16

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі судді Огурцова О.П., розглянувши в порядку письмового провадження адміністративну справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Комтел"

до Головного управління Державної фіскальної служби України у м. Києві

про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення від 04.08.2016 №0813140301

ОБСТАВИНИ СПРАВИ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Комтел" звернулося до Окружного адміністративного суду міста Києва з адміністративним позовом до Головного управління Державної фіскальної служби України у м. Києві про визнання протиправним та скасування податкового повідомлення-рішення від 04.08.2016 №0813140301.

Свої позовні вимоги позивач обґрунтовує тим, що у нього не виникало обов'язку щодо подання звіту про контрольовані операції за 2015 рік, оскільки загальна сума контрольованих операцій позивача з контрагентом в Киргизькій республіці більша за 5 млн. грн., оскільки [стаття 39 Податкового кодексу України](#) в новій редакції була викладена відповідно до [Закону України № 72-VIII від 28.12.2014](#), який набрав чинності з 01.01.2015.

Відповідач проти позовних вимог заперечив, надав письмові заперечення в яких просив відмовити у задоволенні позову у повному обсязі. Доводи відповідача викладені в письмових запереченнях аналогічні доводам та висновкам викладеним в акті перевірки № 245/1/26-15-14-03-01/30856848 від 25.07.2016 інших доводів, крім зазначених у вказаному акті перевірки відповідачем наведено не було.

Відповідно до частини шостої [статті 128 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд ухвалив продовжити розгляд справи у письмовому провадженні.

Під час судового розгляду справи, суд,-

ВСТАНОВИВ:

В період з 13.07.2016 по 19.07.2016 Головним управлінням Державної фіскальної служби України у м. Києві проведено позапланову виїзну документальну перевірку ТОВ "Комтел" з питань правомірності віднесення господарських операцій, проведених платником податків за 2015 рік, до контрольованих та неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

За результатами перевірки складено акт № 245/1/26-15-14-03-01/30856848 від 25.07.2016, яким встановлено порушення підпункту [39.4.2](#) пункту [39.4](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) щодо неподання звіту про контрольовані операції за 2015 рік.

Товариством з обмеженою відповідальністю "Комтел" до Головного управління Державної фіскальної служби України у м. Києві подані заперечення на акт № 245/1/26-15-14-03-01/30856848 від 25.07.2016 за результатами розгляду яких листом № 17555/10/26-15-14-03-01 від 04.08.2016 повідомлено про те, що висновки акту перевірки залишено без змін.

04.08.2016 на підставі акту № 245/1/26-15-14-03-01/30856848 від 25.07.2016 прийнято податкове повідомлення - рішення № 0813140301, яким застосовано адміністративний штраф та інші санкції в розмірі 365 400,00 грн.

За результатами адміністративного оскарження рішенням Державної фіскальної служби України № 21058/6/99-99-11-03-01-25 від 29.09.2016 податкове повідомлення - рішення № 0813140301 від 04.08.2016 залишено без змін.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Комтел" не погоджуючись з податковим повідомленням - рішенням № 0813140301 від 04.08.2016, вважаючи його протиправним та таким, що підлягає скасуванню звернулось з відповідним позовом до суду.

Оцінивши докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні, суд вважає позов таким, що підлягає задоволенню з наступних підстав.

Відповідно до підпункту [4.1.9](#) пункту [4.1](#) статті [4 Податкового кодексу України](#), податкове законодавство ґрунтується, зокрема, на принципі стабільності - згідно якого зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року. Зазначений принцип визнано законодавцем однією з основних засад податкового законодавства. Закріплений у положеннях [Податкового кодексу](#)

[України](#), процитований принцип є елементом правового регулювання. Зазначений принцип не лише окреслює правила нормотворення у сфері оподаткування, він визначає обсяг прав та обов'язків учасників правовідносин у такій сфері. Будь-який платник податків в Україні, опираючись на принцип стабільності, має право на незмінність режиму оподаткування, елементів податків, які ним сплачуються, протягом бюджетного року, як результат - на визначеність умов здійснення ним тієї чи іншої оподаткованої діяльності чи діяльності, пов'язаної з виникненням об'єкта оподаткування. У випадку ж зміни елементів податків протягом такого року законодавцем, такий платник має право та обов'язок з урахуванням способу та змісту здійснених змін, враховуючи наявний у платника обов'язок сплачувати податки та збори в строки та у розмірах, встановлених [Податковим кодексом України](#) та законами з питань митної справи, виконувати свої зобов'язання відповідно до закону із тими межами свободи, які допускаються.

[Статтею 5 Податкового кодексу України](#) визначено порядок співвідношення податкового законодавства з іншими законодавчими актами, а саме: для регулювання відносин у сфері справляння податків і зборів, застосовуються поняття, правила та положення, які встановлено [Податковим кодексом України](#).

Відповідно до частини третьої [статті 27 Бюджетного кодексу України](#), закони України, які впливають на показники бюджету і приймаються після 15 липня року, що передує плановому, вводяться в дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

Таким чином зміни до будь-яких елементів податків та зборів не можуть вноситися пізніше як за шість місяців до початку нового бюджетного періоду, в якому будуть діяти нові правила та ставки. Податки та збори, їх ставки, а також податкові пільги не можуть змінюватися протягом бюджетного року.

Підпунктом [39.2.1.2](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) (в редакції чинній до 01.01.2015) встановлено, що для цілей цього [Кодексу](#) контрольованими операціями є господарські операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсоткових пунктів нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсоткових пунктів нижчою, ніж в Україні. Перелік таких держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України. Цей перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, публікує щороку в офіційних друкованих виданнях та на офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок публікується протягом трьох місяців з моменту такої зміни.

Згідно з підпунктом [39.2.1.4](#) підпункту [39.2.1](#) пункту [39.2](#) статті [39 Податкового кодексу України](#) (в редакції чинній до 01.01.2015) господарські операції,

передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума таких операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний звітний календарний рік.

Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014, який набрав чинності 01.01.2015.

Підпунктом 39.1.1 пункту 39.1 статті 39 Податкового кодексу України (в редакції Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014) встановлено, що платник податку, який бере участь у контрольованій операції, повинен визначати обсяг його оподатковуваного прибутку відповідно до принципу "витягнутої руки".

Відповідно до підпункту 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України (в редакції Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014) для цілей нарахування податку на прибуток підприємств контрольованими є господарські операції, що впливають на об'єкт оподаткування платника податків, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), що включена до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України. Операції з контрагентом, зареєстрованим у державі (на території), включеній до зазначеного переліку, визнаються контрольованими з дати включення держави (території) до такого переліку.

Згідно з підпунктом 39.2.1.7 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 Податкового кодексу України (в редакції Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014) господарські операції, передбачені підпунктами 39.2.1.1 - 39.2.1.3 і 39.2.1.5 підпункту 39.2.1 цього пункту, визнаються контрольованими, якщо одночасно виконуються такі умови: річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 50 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік; обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 5 мільйонів гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік.

Отже, редакція статті 39 викладена в редакції Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014, який набрав чинності 01.01.2015, встановлює нові правила визначення обсягу оподатковуваного доходу платника податків, який бере участь у контрольованій операції, у тому числі, змінено критерії визначення операцій,

які визнаються контрольованими, коло осіб, які зобов'язані подавати звіт про контрольовані операції центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, до 1 травня року, що настає за звітним, та запроваджено визначення обсягу оподатковуваного прибутку платником податків, який бере участь у контрольованій операції відповідно до принципу "витягнутої руки".

Враховуючи зазначене, суд приходить до висновку, що оскільки [Закон України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014](#), згідно з яким з 01.01.2015 введено в дію нову редакцію [статті 39 Податкового кодексу України](#), прийнятий 28.12.2014, тобто після 15.07.2014, то застосування контролюючим органом його положень може мати місце не раніше наступного бюджетного періоду, тобто не раніше 2016 року, оскільки в іншому випадку, застосування контролюючим органом положень вказаного [Закону України](#) у 2015 році при прийнятті спірного податкового повідомлення-рішення не відповідає положенням [статті 58 Конституції України](#), відповідно до якої закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи.

У [рішенні Конституційного Суду України №1-рп/99 від 09.02.1999](#) акцентується увага на тому, що вищевказана конституційна норма допускає зворотню дію в часі лише нормативно-правових актів, які стосуються скасування чи пом'якшення відповідальності за правопорушення фізичних осіб.

Положеннями підпункту [4.1.4](#) пункту [4.1](#) статті [Податкового кодексу України](#) передбачено презумпцію правомірності рішень платника податку в разі, якщо норма закону чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або якщо норми різних законів чи різних нормативно-правових актів припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу.

Відповідно до пункту [56.21](#) статті [56 Податкового кодексу України](#), у разі коли норма цього [Кодексу](#) чи іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі цього [Кодексу](#), або коли норми різних законів чи різних нормативно-правових актів, або коли норми одного і того ж нормативно-правового акта суперечать між собою та припускають неоднозначне (множинне) трактування прав та обов'язків платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти рішення на користь як платника податків, так і контролюючого органу, рішення приймається на користь платника податків.

Судом, також, враховано рішення Європейського суду з прав людини у справах «Серков проти України» (заява №39766/05), «Щокін проти України» (заяви №23759/03 та №37943/06), які відповідно до [статті 17 Закону України «Про](#)

виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» підлягають застосуванню судами як джерела права, та якими було встановлено порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції, оскільки органи держаної влади віддали перевагу найменш сприятливому тлумаченню національного законодавства, що призвело до накладення на заявника додаткових зобов'язань зі сплати прибуткового податку.

Отже, з урахуванням практики Європейського Суду з прав людини, яка сформувалась з питань імперативності правила про прийняття рішення на користь платників податків при існуванні неоднозначності у тлумаченні прав та/чи обов'язків такого платника, а також ролі рішень Європейського Суду з прав людини як джерела права в Україні, у суду при розгляді даної справи відсутні підстави для обмежувального тлумачення підпункту [4.1.4](#) пункту [4.1](#) статті [4](#) та пункту [56.21](#) статті [56](#) [Податкового кодексу України](#).

Відповідно до акту № 245/1-26-15-14-01-30856848 від 25.07.2016 податковий орган встановлюючи факт допущення порушення позивачем підпункту [39.4.2](#) пункту [39.4](#) статті [39](#) [Податкового кодексу України](#) виходив з того, що річний дохід платника позивача від будь-якої діяльності, визначений ним в декларації з податку на прибуток підприємств за 2015 рік складає 58 857 277,00 грн., та за контрактами укладеними з ООО "Транс Медиа" (Киргизька Республіка) ним отримано в 2015 році валютні кошти на загальну суму 398 941,00 дол. США (8 629 137,59 грн.), водночас звіт про контрольовані операції за звітний 2015 рік не було подано.

Отже, вказаним актом встановлено факт допущення позивачем порушення положень [статті 39 Податкового кодексу України](#) в редакції [Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення податкового контролю за трансфертним ціноутворенням" № 72-VIII від 28.12.2014](#).

Враховуючи те, що податковим повідомленням - рішенням №0813140301 від 04.08.2016 застосовано адміністративні штрафи та ніші санкції за порушення положень [статті 39 Податкового кодексу України](#) в 2015 році, які мали застосовуватись починаючи з 2016 року, суд дійшов висновку про наявність підстав для скасування зазначеного податкового повідомлення - рішення.

Відповідно до частин першої та другої [статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених [статтею 72 цього Кодексу](#). В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Частиною першою [статті 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#) встановлено, що якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

З урахуванням наведеного, керуючись вимогами статей [69-71](#), [94](#), [160-165](#), [167 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд,-

ПОСТАНОВИВ:

1. Адміністративний позов - **задовольнити повністю.**
2. Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення - рішення Головного управління Державної фіскальної служби України у м. Києві №0813140301 від 04.08.2016.
3. Присудити за рахунок бюджетних асигнувань Головного управління Державної фіскальної служби України у м. Києві (04116, м. Київ, вул. Щолуденка, 33/19, код ЄДРПОУ 39439980) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "Комтел" (м. Київ, вул. Кіквідзе, 11, код ЄДРПОУ 30856848) понесені ним витрати по сплаті судового збору у розмірі 5481,00 грн. (п'ять тисяч чотириста вісімдесят одна грн. 00 коп.).

Оригінал платіжного доручення № 2442 від 11.08.2016 Відділення № 831 АТ "УкрСиббанк" на суму 5481 грн. 00 коп. зберігається у матеріалах справи та поверненню не підлягає.

Відповідно до [статті 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#) постанова суду першої інстанції, якщо інше не встановлено цим Кодексом, набирає законної сили після закінчення строку для її апеляційного оскарження. У разі апеляційного оскарження постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Постанова може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції протягом десяти днів за правилами, встановленими [статтями 185-187 Кодексу адміністративного судочинства України](#). Апеляційна скарга подається до адміністративного суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції, який ухвалив оскаржуване судові рішення. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до суду апеляційної інстанції. Апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої [статті 160 цього Кодексу](#), а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Судья

О.П. Огурцов